

og det eneste, de ere bange for, er Prygl. Det forekommer mig, at intet er mere taabeligt end at opstille en saadan Kategori, at Bøllen er fejl. Man kunde lige saa godt sige, at Bøllerne ere rødhaarede, skaldede osv. Det ene er lige saa fornuftigt som det andet. En Bølle er ikke en Person, der har visse bestemte Egenskaber. Den ene Bølle er maaske fejl, men den anden kan være overordentlig modig. Den ene Bølle er maaske bange for en legemlig Lidelse, den anden regner overhovedet ikke legemlige Lidelser for noget som helst. Legemsstraffen er irrational allerede af den Grund, at den ikke virker ens over for alle. Det er noget, enhver ved, at den virker meget forskellig. En Mand synes, at den legemlige Lidelse er forfærdelig, en anden Mand synes, at legemlig Lidelse er ikke noget forfærdeligt, derfor forekommer det mig, at denne Straf er meget irrational.

Det undrer mig at høre, at det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme), der ellers er en meget humant tænkende Mand, stod paa den Side, hvor han staar, det gjorde mig i Virkeligheden meget ondt, at det ærede Medlem kunde gaa med til at anvende Legemsstraf, og det gjorde mig ondt at høre, at det ærede Medlem, som jeg regner for et af Tingets mest civiliserede og mest kultiverede Medlemmer, kunde gaa med hertil og udtale sig saa letsindigt, som han gjorde, om Arvelighedsprincippet. Det ærede Medlem sagde, at han var en god Kristen, og som saadan troede han paa Arvesynden, og han havde sin Del deraf, og det havde vi alle sammen, derfor kunde han ikke erkende, det havde saa megen Betydning med Arveligheden, den ene havde ikke mere Anledning til at blive Bølle end den anden, han var ikke nogen Bølle, han havde ikke følt Trang til at anvende Vold paa sagesløse, og saa kunde han ikke indse, at andre havde Grund til at føle den Trang. For mig staar det saaledes, at hvad et Menneske bliver til i Verden, afhænger i allerhøjeste Grad af de arvelige Anlæg, han har faaet, og dernæst af Opdragelsen, idet de Anlæg, han har, kunne rettes og forbedres ved Opdragelsen. Hvis en Mand er belastet med svære arvelige Anlæg, kan det ved en god, sund og fornuftig Opdragelse maaske rettes, men hvis han ikke faar en saadan, give disse Anlæg sig Udslag paa forskellig Maade. Jeg synes, at det er noget, der er saa klart, at naar man ser, hvorledes legemlige Ejendommeligheder nedarves, f. Eks. en stor Næse eller blaa

Øjne, der kunne gaa i Arv i mange Generationer, saa er det givet, at de aandelige Anlæg endnu mere nedarves gennem Generationer. Naar det er Tilfældet, vil man sikkert komme til det Resultat at indse, at hvad Mennesket bliver til, skyldes i allerhøjeste Grad de arvelige Anlæg. Naar det er Tilfældet, tror jeg, man skal være meget forsigtig med at anvende legemlig Straf over for en stor Mængde Forbrydelser. Jeg tror, man vil mere og mere komme til det Resultat, at det, Samfundet skal gøre over for Forbryderne, er at uskadeliggøre saadanne Personer, Straffen kommer i anden Række. Man vil sikkert komme dertil, naar man faar mere Indsigt i den Art Forhold, thi Tilregnelighedsspørgsmaalet er et Spørgsmaal, der er meget langt fra løst endnu, og om en Mand er ansvarlig for det og det, er noget, der er meget vanskeligt at afgøre.

Derfor tror jeg, at det at anvende Legemsstraf er noget, vi ikke skulle vedtage her. Jeg tror, det vil være meget uheldigt, og hvis man vil anstille en Analyse over Bøllerne, over, hvem der er Bøller og i Kraft af hvilke Egenskaber, de vare blevne det, hvorledes Forældrene havde været, hvorledes Bedsteforældrene havde været, saa tror jeg, at man vilde komme til saadanne Resultater, at man vilde se, at i overmaade mange Tilfælde var det arvelig Belastning, der gjorde det. Hvis hans Fader har været en Drukkenbolt og hans Moder en Skøge, saa er det et Tilfælde, om han bliver en Bølle, en Voldsmand eller en sindssyg. I overordentlig mange Tilfælde er det tilfældigt, hvordan han udvikler sig senere. Det beror paa, hvorledes han er bleven opdraget. Da jeg har den Mening, at disse Ting spille den allerstørste Rolle, saa har jeg ikke noget imod at gaa til Straffe, der gaa ud paa at indespærre disse Folk og gøre dem uskadelige, men jeg ønsker ikke at være med til Straffe, der tilføje Folk legemlige Lidelser, fordi jeg synes, det er inhumant, fornuftstridigt og uværdigt for det danske Folketing.

P. Bjerre: Jeg har bedt om Ordet for at anbefale de Ændringsforslag, der ere stillede af de ærede Medlemmer for Københavns 3de Valgkreds (Alfred Christensen), Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe) og for Skelskør (R. Andersen). Jeg vil meget raade det danske Folketing til at stemme for disse Ændringsforslag. Hvis de kunde blive vedtagne her, vilde der i Folketinget være vedtaget et Lov-